Deodată dădu de o măsuță de sticlă cu trei picioare, pe care nu se afla nimic alta decît o cheiță de aur. Fetița crezu întîi că trebuie să fie de la una din ușile sălii, dar, vai, fie că erau broaștele prea mari, fie că era cheia prea mică, nu izbuti să deschidă pe nici una din ele. Mai făcu o dată înconjurul sălii și dădu de o perdeluță pe care n-o văzuse pînă atunci. În dosul perdelutei era o ușiță înaltă cam de două palme. Încercă cheița de aur în broască și, ce să vezi, cheița se potrivea!

Alice deschise ușița și văzu că dădea într-un gang cît o gaură de șoarece; se lăsă în genunchi și privi de-a lungul lui; la capătul celălalt zări o grădină cum nu putea fi alta mai frumoasă pe lume. Ce mult ar fi dorit fetița să iasă din sala asta întunecoasă

și să se plimbe printre straturile de flori strălucitoare și artezienele răcoroase, dar nu putu să-și treacă nici măcar capul prin deschizătura ușii.

„Chiar dacă ar trece capul — gîndi biata Alice — tot nu mi-ar fi de mare folos, dacă nu trec și umerii. Vai, tare aș vrea să mă pot strînge ca o lunetă! Cred că aș izbuti, numai dacă aș ști cum să mă apuc de treaba asta...“

După cum ați văzut, i se întîmplaseră pînă acum atîtea, încît Alice își închipuia că nu mai erau multe imposibile pe lume.

Nu avea nici un rost să mai aștepte în fața Alice se întoarse deci lîngă masă, nădăjduind că va g ea altă cheie, sau poate vreo cărticică cu instrucțiu cum să se strîngă oamenii ca o lunetă. De data aceast pe masă o sticluță („asta cu siguranță că n-a fost a înainte“, își spuse Alice). De gîtul sticlutei era lipită chetă pe care scria cu litere frumoase de tipar: BEA-M

Ușor să bei! Dar o fată deșteaptă ca Alice nu făcea aș la repezeală.

„Să văd mai întîi dacă nu scrie pe ea OTRAVĂ,“ își fetița, căci citise o seamă de istorioare frumoase despr care se fripseseră, sau fuseseră mîncați de animale săl sau pățiseră tot felul de lucruri neplăcute, numai și num tru că nu voiseră să-și amintească regulile cele mai sim care le auziseră de la cei mari, ca de pildă, că un clește fie te arde dacă-l ții mult timp în mînă și că, dacă te tai adînc la deget, s-ar putea chiar să-ți curgă sînge. Tot uitase că dacă bei mult dintr-o sticlă pe care scrie OT aproape sigur că la un moment dat îți va face rău la s

Dar pe sticlă nu scria „otravă“, așa că Alice î inima în dinți și gustă din ea. Găsind-o foarte bună un soi de iz de tartă de cireșe, cremă, ananas, friptu curcan, alviță și pîine prăjită caldă, cu unt), o bău clipă.

* * *

— Ciudat mă simt! își spuse Alice. Parcă mă strîn lunetă!